

Anni Albæks prædiken 2. juledag

Taler

Anni L. Albæk
Sognepræst i Møllevangskirken

Dato

26. december 2025

Sted

Møllevang Kirke, Aarhus

Omstændigheder**Prædikentekst**

Matthæusevangeliet kapitel 10, vers 32-42

Salmer

100: Kimer I klokker (I)
129: Julebudet til dem (SL)
123: Her kommer Jesus dine små (FP)
131: Blåt væled lys (EP)
439, 1: Nadver
103: Barn Jesus
118: Julen har englelyd

1 Man skal ikke have levet længe i denne verden før man opdager, at der er meget, der kan røkke os mennesker. Livet bliver også tit sammenlignet med en sejltur, fordi der hele tiden er bevægelser udefra, der påvirker os, og får os til at skulle genfinde balancen.

5

Vi lever ellers i en ret fredelig del af verden, og alligevel er der udkommet en fredsrapport i begyndelsen af året, der fastslår, at verden har et stort antal aktive krige. 56 krige hærger lige nu kloden, og er det højeste antal siden Anden Verdenskrig.¹

10

Kloden rækker, fordi vi mennesker er i konflikt med hinanden. Konflikter tvinger mennesker til at vælge side – sådan er det. Hvem holder du med? Man kan kende det fra familielivet, arbejdspladsen – eller enhver anden platform, hvor mennesker færdes. Hvem holder du med, når uenighed opstår?

15

Vi kan bilde os ind, at man ikke kan vælge side, men det er en privilegieblind holdning. Er man en del af systemet, kan man ikke undgå at vælge side. Vi må ikke forholde os neutralt til livet, konflikter og hinanden.

20

Men at forholde sig konflikter behøver heldigvis ikke betyde, at man så derved puster liv i dem – det kan også bare betyde, at man viser tydeligt, hvor man står – derfra er det nemmere at bygge bro mellem hinanden.

25 Man kan ikke bygge broer i den fri luft – de skal forandres et sted, nemlig fra en part til den næste.

Der kan også være konflikter i hjemmene – særligt her i julen vil mange opleve, at skænderierne tager til. De fleste skilsmisses udspringer af ferier.

30

Vi er ikke særlig øvede i at være i konflikter, og det bliver bestemt ikke nemmere af at følge med på sociale medier, hvor det konfliktløse og glatte liv præsenteres. Der kan man få den tanke, at sådan skal livet være hele tiden. Men sådan er livet jo ikke.

35

Hvis man møder et ældre ægtepar, så ser vi ikke de mange, mange gange de har tilgivet hinanden, gået på kompromis, tænkt på at gå deres vej eller slugt en hulens masse kameler. Vi ser ikke, at livet sammen altid er at finde en balance.

40 Og igen kan vi ikke forholde os neutralt.

Det kan vi heller til evangeliet – vi er i gang med at fejre den højtid, der har allermest folkelig genklang, nemlig julen. Jeg elsker jul med al dens andefedt i håret, brændt risengrød og gaver der blev bestilt for sent, og nu kan hentes i
45 Storcenter Nord mellem jul og nytår. Jeg elsker julen, selvom den også er hård og konfliktfyldt – og selvom der er forventninger og skuffelser med i købet.

Men vi må heller ikke tro, at livet er andet. Vi må ikke tro, at vi har fået livet og det herfra er nemt. Det er også svært og træls. Det er hårdt og ensomt.

50

Men måske er det også altid det værd.

Dagens tekster handler om ufred. Det er en udbredt misforståelse, at Jesus er kommet for at bringe fred – han er derimod kommet for at stifte fred. Et lille
55 verbum til forskel: bringe og stifte.

60

Når man bringer, så kræver det ikke noget af modtageren. Det er noget, der bliver lagt ned over dig. Når man derimod stifter fred, så forsoner man fjender. Den handling er langt mere krævende og brobyggende. Den handling kræver, at parterne ser på hinanden, lægger hadet ned, og forsøger at finde ud af, hvordan de kan mødes. Det er noget ganske andet end at stifte fred.

Den fred, som Jesus kommer med, er tilmed af himmelsk karakter – det er
65 Himlens Kongedømme, han kommer med. Og den skal ikke bare lige så stille
væves ind i denne verden, så ingen opdager, at den er kommet. Nej – den vil
bryde ind i verden, og springe det fra hinanden, som ikke har evigheden for øje.

Evangeliet rokker ved vores verden, så vi skal genfinde en balance.

70

Evangeliet er også fortællingen om korset.

Jesus siger i dag, at vi skal tage vores kors på os. Når man taget et kors på sig, så
er man på vej til sin egen død. Det var en handling, som Jesus udførte helt
75 bogstaveligt – han gik den lange vej med det tunge kors på ryggen – en ekstra
hånd mod ham. Men for Jesus var det ikke bare en verdslig hånd, men derimod
også at sætte sin lid til Gud. At det nederlag der ventede Jesus, viste sig at være en
sejr. Hans korsdød blev vores opstandelse. Fra mørke til lys – fra død til liv – fra
konflikt til fred.

80

Vi går også i vores liv mod døden – det er i al fald det sidste, vi skal her i livet.
Det er vi fælles om. Og i det liv, vil der også være kors, som vi skal tage på os.

Ikke kun forstået i relationel forstand i forhold til vores medmennesker, men
85 også i forhold til vores tro.

Tør vi tage troens kors på os? Tør vi tage stilling og vælge side, og stå på Jesu
side? Man kan ikke være neutralt troende -det findes ikke. Men heldigvis hører
vi også, at en lillebitte og tvivlende – ja selv en knap synlig tro – er en fuldgyltig
90 tro. Men vi må kendes ved Kristus. Det kan ikke være anderledes.

VI har lige sunget min mormors yndlingssalme: Her kommer Jesus dine små.
Det er også sådan, at man i mange kirker synger vers 7 lige efter trosbekendelsen,
som en sunget bøn til Gud, efter den menneskelige forkyndelse. Vers 7 lyder
95 sådan her:

Lad verden ej med al sin magt
os rokke fra vor dåbes pagt,
men giv, at al vor længsel må
100 til dig, til dig alene stå!

(DDS 123,7)

Jeg kan ikke undgå at tænke på hende, når jeg synger den salme. Mine
105 morforældre har bryllupsdag i dag, og selvom de begge er døde, så er de ikke
borte. De er i min erindring og i mit hjerte – de er hos Gud.

Det er min tro, at Jesus døde, så de ikke skulle dø. Så vi ikke skal dø. Det er min
tro, at dåben er en dåb til livet på begge sider af døden. At ligesom min mormor
110 blev båret til dåben i en kirke et sted i Randers, sådan blev jeg båret til dåben i
Vestervang kirke i Viborg, og sådan bar jeg min søn til dåben her i
Møllevangkirke.

Vi er båret i livets vigtigste stunder – Jesu bar korset, så vi kan bære hinanden.
115

Eller som den gode Møllehave digtede i sin salme, som Anne Linnets så dygtigt
sang:

Og han som bær verden
120 bar hun som var kvinde
som æslet bar hende
da tiden var inde
fred lyder det råb
som nu genlyder i os
125 Maria på æslet
med lille Messias.

Han bar verden for os – vi bærer hinanden.

130 Og med det har vi håbet for fremtiden – at korset slog rødder og skød
neongrønne knopper ud i verden, At korset blev til et livstræ, der vokser vildt og
stort mellem os.

At det:

135 Breder hernede
Gudsrigets glæde,
lysfyldt til stede
i tro og håb.
(DDS 131, 5).

Amen

- 145 1. Artikel fra DR: Ny rapport slår fast: Verden har ikke været så meget i krig siden Anden Verdenskrig som lige nu.

Kilde

www.ojetderser.blogspot.com. Med tilladelse fra udgiver.

150 **Kildetype**

Dokumentation på online medie

Tags

2. Juledag, Anden tekstrække, Prædiken, Prædikener fra 2000-tallet

URI

155 <https://www.dansketaler.dk/tale/anni-albaeks-praediken-2-juledag>

160

165

170

175